

Dato: 11/04-96

Nytt og Kommentarer (Syns-Orstad.)
Ranvsborgv. 18

112200

Vedr.: INNLEGG I AVISEN

Undertegnede har i lengere tid forsøkt å igangsette en debatt om kapitulasjonen i Trondheim 10. juni 1940 i massemediene. Dessverre synes det som om dette tema ikke er noen en ønsker berørt. Spesielt ønsker en ikke å berøre temaet hvis det er snakk om et kritisk syn på tidligere oppfatninger av kapitulasjonen. Videre har undertegnede forsøkt å få i gang debatt om landssvikoppgjøret. Dette er om mulig enda vanskeligere enn kapitulasjonen. Undertegnede har også forsøkt å reise spørsmålet om forsoning mellom partene krigen og freden skapte og hva den må forvente at en eventuell forsoning må inneholde. Heller ikke dette er tema som ønsket brakt inn i den daglige debatt.

I håp om å starte debatter om ovennevnte tema henvender jeg meg til Dem i håp om at Deres tidsskrift vil ta disse tema opp til debatt. Undertegnede henvender seg til Dem vitende om Deres deltakelse i mil.org. under krigen, men håper ikke dette forhindrer Dem fra å la andres meninger komme frem. Vedlegger ingen artikkel i dette brev da jeg først og fremst ønsker Deres svar på om de av meg skisserte tema kan være av interesse for Deres blad. Om meg trenger De ikke vite annet enn at jeg er NS-barn og er meget kritisk til de av myndighetene benyttede krumspring for å unngå et oppgjør med en for landet tragisk rettoppgjørelse og fortielse av sannhet. Da jeg bor ikke så langt fra Dem kunne det kanskje være av interesse å samtale om mitt syn ved en passende anledning.

Med hilsen

RJ Hansen

I Nytt og Kommentarer blir det vanligvis ikke plass til debatter - knapt nok plass til mine meninger og enkelte andres. Dette brevet synes jeg imidlertid bør få plass.

Jeg har valgt ikke å engasjere meg i etterkrigsoppgjøret. Men ved enkelte anledninger har jeg gitt uttrykk for det urettferdige i at mange som burde vært straffet, har gått fri, mens andre som er straffet, kanskje har fått for streng straff eller burde gått fri.

Vår fremste strafferettsekspert den gangen, professor Jon Skeie, frarådet å anvende landsvikanordningen, som ble laget under krigen og landsvikloven, som ble vedtatt etter krigen. Han mente dette stred mot grunnlovens regel om at ingen lov må gis tilbakevirkende kraft, og at det måtte være den straffeloven som gjaldt i Norge da krigen brøt ut, som skulle anvendes. Jeg har alltid delt hans syn og har ikke kunnet forstå hvordan våre dommere etter krigen kunne se bort fra dette. Så vidt jeg erindrer, var det også dissens i Høyesterett om dette. Jeg tror meget ville blitt anderledes hvis dommerne hadde holdt seg til straffelovens og grunnlovens prinsipper.

Jeg tror også at mange av de som ble stillet for retten, med rette følte at deres argumenter ikke ble hørt og at de ikke fikk en rettferdig behandling. Mange av våre dommere var sterkt forutinntatt og opptrådte urimelig aggressivt i retten. Her har jeg tilsvarende erfaring i dag når jeg forsvarer nasjonalister. Der får jeg ofte følelsen av at de skal dømmes uten hensyn til formildende eller frifinnende momenter. Følelsen av urettferdighet blir ofte sterk.

Lov om politiet (politiloven).

§ 1. Ansvar og mål

Staten skal sørge for den polititjeneste som samfunnet har behov for. Polititjenesten utføres av politi- og lensmannsetaten.

Politiet skal gjennom forebyggende, håndhevende og hjelpende virksomhet være et ledd i samfunnets samlede innsats for å fremme og befeste borgernes rettssikkerhet, trygghet og alminnelige velferd for øvrig.

§ 2. Poliitiets oppgaver

Politiet skal

- 1 beskytte person, eiendom og fellesgoder og verne om all lovlig virksomhet, opprettholde den offentlige orden og sikkerhet og enten alene eller sammen med andre myndigheter verne mot alt som truer den alminnelige tryggheten i samfunnet
- 2 forebygge kriminalitet og andre krenkelser av den offentlige orden og sikkerhet
- 3 avdekke og stanse kriminell virksomhet og forfølge straffbare forhold i samsvar med regler gitt i eller i medhold av lov
- 4 yte borgerne hjelp og tjenester i faresituasjoner, i lovbestemte tilfeller og ellers når forholdene tilsier at bistand er påkrevet og naturlig

§ 5. Plikten til å følge poliitiets pålegg

Enhver plikter straks å rette seg etter de pålegg, tegn eller øvrige signaler som politiet gir i medhold av bestemmelsene i kapittel II i denne lov.

§ 6. Alminnelige regler om hvordan poliitiitjenesten skal utføres

Tjenesteoppdragets mål skal søkes nådd gjennom opplysning, råd, pålegg eller advarsel eller ved iverksettelse av regulerende eller forebyggende tiltak.

Politiet skal ikke ta i bruk sterkere midler uten at svakere midler må antas utilstrekkelige eller uhensiktsmessige, eller uten at slike forgieves har vært forsøkt. De midler som anvendes, må være nødvendige og stå i forhold til situasjonens alvor, tjenestehandlingens formål og omstendighetene for øvrig.

Politiet skal opptre saklig og upartisk og med omtanke for personers integritet, slik at den som er gjenstand for inngrep fra politiet, ikke utsettes for offentlig eksponering i større grad enn gjennomføringen av tjenestehandlingen krever.

Lov om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).

§ 173.¹ Den som treffes på fersk gjerning og ikke avstår fra den straffbare virksomhet, kan pågripes² uten hensyn til størrelsen av straffen.

§ 174. Pågrepelse etter §§ 171–173 foretas ikke når den i betraktning av sakens art og forholdene ellers ville være et uforholdsmessig inngrep.

Personer under 18 år bør ikke pågripes hvis det ikke er særlig påkrevd.¹

§ 178.¹ Pågrepelse foretas så skånsomt som forholdene tillater.

Hvordan har politiet beskyttet nasjonalsinnede nordmenns rettssikkerhet?

Mange husker fremdeles hvordan politiet i Arendal lot pøbel okkupere byen under FMI's landsmøte i 19 og hvordan politiet sviktet under landsmøtet i Fevik i 1990, mens Overvåkingspolitiet satt i en naboeiendom og filmet landsmøtedeltagerne.

På Hamar sviktet politiet fullstendig under det såkalte Brummunddals-slaget. Da var politiets mål å ta noen av nasjonalistene mens blitzerne gikk fri. Det var under politimester Grøndahl, so tidligere hadde vært sjef for Overvåkingspolitiet.

Mange har ikke vært klar over at Arne Myrdal ble dømt, fordi Tom Krømcke i samarbeid med Overvåkingspolitiet hadde klart å få Myrdal til å ta imot en pose dynamitt.

Og i Oslo ble Bjarne Dahl lemlestet på Youngstorget av blitzere med politiet til stede.

Glistrup ble trakassert.

Ungdommene i Aker Kulturverksted ble fremstillet for pressen for fotografering – en ulovlig avstraffelse fra politiets side. En ren gapestokk, som blir gjennomført av politiet i Oslo under ledelse av vår nye politimester Ingelin Killengren.

Er det noen som kan være i tvil om at en slik fremstilling i gapestokk er ulovlig i Norge?

Både i Treschows gate i fjor (Aker Kulturverksted) og nå 17. mai ble en rekke ungdommer på 16 og 17 år pågrepet. Denne gang satt de flere døgn i glattcelle på.

Fotograferingen denne 17. mai var en ny gapestokk.